

גליון היכל הקודש

מוצאי שבת ק"ה	הדלקת הנרות	אלעד
5:48	4:05	אלעד
5:48	4:06	בית שמש
5:49	4:16	בני ברק
5:48	4:05	חיפה
5:44	4:01	טבריה
5:47	3:53	יבנאל
5:50	3:57	ירושלים
5:51	4:09	מודיעין עילית
5:49	4:06	צפת

גליון שבועי יוצא לאור ע"י מוסדות היכל הקודש ברסלב בארה"ק
נתייסדו ע"י כ"ק מרן מוהרא"ש זי"ע
בנשיאות מורינו ראש הישיבה שליט"א

שעה 12, גליון 11 (581)

פרשת וישלח, ט"ז כסליו, שנת תשפ"ג לפ"ק

שיעורים כסדרן | נ"ך: ירמיה ל"ד-ל"ה | בבלי: נדרים מ"ו | ירושלמי: ברכות כ"ז | תוספתא: יבמות ח' | רמב"ם: מלוה ולוה ב'

מוהרא"ש מספר

פוחות תזקים

פעם בא איש אחד אל הגאון הקדוש בעל ה'חזון איש' ז"ל, ובכה לפניו בבכיות עצומות, שהיה עכשו אצל רופא, ואמר לו הרופא שיש לו מחלה מסכנת, ואין לו יותר מארבעה ימים לחיות, ובכה לפניו מאד, כי היה מפחד מאד מהמות. והלך ה'חזון איש' ז"ל ופתח לפניו חמש, והתחיל לקרות לפניו, מהתחלת פרשת בראשית עד ויהי ערב ויהי בקר יום רביעי, הינו בראשית ברא אלקים וגו' - כל מעשה יום ראשון, ואחר כך המשיך ויאמר אלקים יהי רביעי וגו' - כל מעשה יום שני, ואחר כך ויאמר אלקים יקוו המים וגו' - כל מעשה יום שלישי, ואחר כך ויאמר אלקים יהי מאורות וגו' - כל מעשה יום רביעי, ואחר כך ענה ואמר ה'חזון איש' ז"ל אל האיש הנ"ל: הרי תראה מה שעשה הקדוש-ברוך-הוא בארבעה ימים, ברא שמים וארץ, רקיע ימים ויבשה, עשבים ועצים, השמש והירח והכוכבים וכו', ואיך אתה מתפעל מן הרופא שאומר לך שאין לך רק ד' ימים לחיות.

ווארט על הפרשה

וַיִּוָּתֵר יַעֲקֹב לְבָדוּ, אומר המדרש (בראשית רבה עו, א): "מה הקדוש ברוך הוא כתוב בו ונשגב ה' לבדו, אף יעקב ויותר יעקב לבדו", (ושעיה ב, יז). יש להבין מה הקשר בין שניהם, מה שהקדוש ברוך הוא הוא אחד ויחיד, ושיעקב אבינו נשאר לבדו מעבר לנהר, והיה צריך להלחם עם המלאך?

רבנו ז"ל אומר (שיחות הר"ו, סימן נג): **מי שיש לו אמונה - חיו חיים**, הוא חי חיים טובים תמיד הולך לו טוב, כי כשהולך לו הכל כמו שצריך, כפי שהוא רוצה, הרי זה טוב, ואפלו שלא הולך לו טוב, הוא סובל וסורים חס ושלום - גם אז טוב לו, כי הוא בוטח בהשם יתברך שירחם עליו ויעזר לו, והוא יודע וזוכר ש'אם הקדוש ברוך הוא מביא לי את הרע הזה בודאי שזה טוב בשבילי'; אבל מי שאין לו אמונה חס ושלום - אין לו חיים, חיו אינם חיים, כי ברגע שמשוהו הולך לו רע אין לו שום חיות, אין לו במה להתנחם, הוא הרי לא מאמין בהקדוש ברוך הוא רחמנא ליצלו; אבל מי שחי עם אמונה, הוא יודע 'כל החיים שלי; הפרנסה שלי, הילדים שלי, הבלבולים שלי, הבעיות שלי, כל מה שעובר עלי מגיע מהשם יתברך, שום דבר לא במקרה, לו יש חיים ימים.

רואים כשאדם הולך לרופא, אפלו שהרופא דוקר אותו או חותך אותו, הוא מודה לרופא, והוא אפלו שולח לו משהו יפה פאות הכרת הטוב, והרי הוא דקר אותך? אבל אני יודע שזה לטובתי, הרופא מרפא אותי, וילדים קטנים שעדיין לא מבינים את זה, באמת כועסים על הרופא והם צועקים: "רופא רע, אבא ואמא רעים, דוקרים אותי..." זה משל קטן כדי שנבין; אדם שחי עם אמונה, אפלו שיש לו סורים הוא יכול בקלות לסבל את זה, כי הוא יודע 'מי מביא לי את היסורים? מי מביא לי את הרע? הקדוש ברוך הוא! שום דבר אינו מקרה, זה בודאי לטובתי'. את זה צריכים לשגן הרבה, כי שוכחים את זה מהר מאד, אנשים מאשימים את עצמם: 'בגללי, בגלל שלא היה לי שכל, בגלל שאני לא לעגנו, בגלל שאני לא יצלח', בגלל אבא שלי, אמא שלי, בעלי, אשתי, המשפחה, השכנים, מאשימים את כלם, הכל בגלל ששוכחים שיש בורא שהוא מנהיג הכל ועושה הכל.

השאלה היא רק, איך מקבלים אמונה חזקה? אומר לנו רבנו ז"ל (לקוטי מוהר"ו חלק ב, סימן מד): כמה שמדברים יותר מאמונה, כך מקבלים יותר אמונה. שכל החיים יסתובבו סביב הקדוש ברוך הוא; שתמיד יזכירו את שם ה', 'ברוך השם', הודו להשם" אם שואלים אותך "מה קורה?" תזכיר את שם השם: "ברוך ה"; "מה התוכניות שלך, אתה מגיע לארוע?" תענה: "בעזרת השם", ותספר לאנשים אחרים איך הקדוש ברוך הוא עזר לך.

כמובן שגם צריכים לדבר אל השם יתברך, לבקש מהשם יתברך כל פרט קטן: "רבנו של עולם, אני מבקש ממך, יש לי יסורים, אמנם אני יודע שהכל לטובתי, אבל אין לי פח, תעזר לי", בחור שצריך שדוד מבקש מהשם יתברך: "רבנו של עולם אני יודע שהכל לטובתי, אבל רבנו של עולם אני כבר לא יכול, תעזר לי ותן לי שדוד", וכן הלאה על כל דבר, על פרנסה, שלום בית, כשצוקים להושע בילדים, ובשדוכים לילדים.

בזה מפרש מוהרא"ש (זאת התורה, וישלח, סימן ד) פרוש נפלא, ויותר יעקב לבדו, יעקב אבינו נשאר לבדו בעבר השני של הירדן כדי להלחם עם שרו של עשו, איך יעקב אבינו לכל להלחם לבד עם מלאך חזק? עונה לנו המדרש: **ונשגב ה' לבדו**, ליעקב אבינו היה את השם יתברך, הוא ידע שאין שום דבר מבלעדי הקדוש ברוך הוא; אם אדם יודע 'אין לי אף אחד רק את הקדוש ברוך הוא, הקדוש ברוך הוא נמצא אתי, אזי אף אחד לא יכול להרע לו, אף אחד לא יכול לנצח אותו.

(אשר היה אל יואל, וישלח תשפ"ג)

מילה של התחזקות

אחי היקר והאהוב, התבודדות ותפלה הם כמו האורים ותמים. בזמן בית המקדש, כשהיה ספק - הלכנו לכהן הגדול, שאילו את הספק והתחילו להאיר אותיות על החשו; כך ידעו איך להתנהג. בימינו כשאין לנו אורים ותמים - יש לנו התבודדות ותפלה; כשמבקשים מהשם יתברך, משוחחים על הספק עם השם יתברך ומבקשים ממנו: "רבנו של עולם, אני לא יודע מה נכון, אני לא יודע איך להתנהג, תתגלה אלי, תראה לי את הדרך איך עלי לנהג" - על ידי זה מתחילה להאיר לאדם הדרך לנהג בה.

כפי שחכמינו זכרונם לברכה אומרים (ויקרא רבה ל, ג): "בדורות הללו, שאין להם לא מלך, ולא נביא, לא כהן, ולא אורים ותמים, ואין להם אלא תפלה זו בלבד, אמר דוד לפני הקדוש ברוך הוא רבנו של עולם אל תבזה את תפלתם."

(עצתו אמונה ויצא תשפ"ג)

לְבַקֵּשׁ בְּרַחֲמִים, לֹא בְּאִיּוּמִים

בְּעֶזְרַת ה' יִתְבָּרַךְ - יוֹם א' פְּרֻשֶׁת וַיִּשְׁלַח, י' כֶּסֶלּו, שְׁנַת ה'תשפ"ג
לְכָבוֹד ... גְּרוּ יְאִיר

בְּשִׁבְתַּת שְׁעֵבְרָה הֵייתִי עִם הַמְשַׁפָּחָה שְׁלִי בַקְרִיָה, הִיָּה תַעֲנוּג
לְהִיּוֹת בְּשִׁבְתַּת עִם אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנו.

תֵּאֱמִין לִי, מִה שְׁמוֹהֶרָא"שׁ אֹמֵר, שְׁבַמְקוֹם שְׁאֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנו
מִתְכַּנְּסִים כְּדָאֵי לְהַגִּיעַ מִסּוּף הָעוֹלָם כְּדִי לְתַחַב אֶת הָרֹאשׁ
בִּיגִיָּהֶם וְלִשְׁמַע אֶת הַדְּבוּרִים - אֶת זֶה הִרְגַּשְׁתִּי בְּשִׁבְתַּת. כָּל רִגְעַ
שֶׁל לְשׁוּחַח עִם אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנו - הִיָּה כְּזֶה חֲזוּק, כְּאֵלֶּה דְבוּרִים
יָפִים - כְּמִים קָרִים עַל נֶפֶשׁ עֵיפָה. הֵן בְּלִיל שְׁבַת, הֵן בְּשִׁבְתַּת
בַּבֶּקֶר לִפְנֵי הַתְּפִלָּה, אַחֲרֵי הַתְּפִלָּה, בְּסֻעֻדָּה שְׁלִישִׁית וּבְסֻעֻדַת
מְלוּחַ מְלָכָה.

אֲנִי צָרִיךְ לְקַצֵּר, אֲנִי כוֹתֵב לְךָ רַק כְּמָה דְבוּרִים מִמֶּשׁ עַל קְצָה
הַמְזֻלָּג, מִה שְׁדַבְּרָנוּ בְּשִׁבְתַּת.

בְּלִיל שְׁבַת דְּבַרְנוּ שְׁלֹא יִהְיוּ לְאָדָם טְעֻנוֹת עַל הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ,
כְּשֶׁמְבַקְשִׁים מִהֵשֵׁם יִתְבָּרַךְ שְׁלֹא יְדַבְּרוּ בְּאִיּוּמִים. רוֹאִים
בְּפִרְשָׁה, רַחַל בְּקִשָּׁה מֵיַעֲקֹב (בְּרֵאשִׁית ל, א): "הִבֵּה לִי בָנִים, וְאִם
אֵין מִתָּה אֲנֹכִי", (כְּתוּב (שֵׁם, ב): "וַיַּחֲרֵ אֵף יַעֲקֹב בְּרַחֲלִי". אֹמֵר
מוֹהֶרָא"שׁ, לְמָה יַעֲקֹב כָּעַס עַל רַחַל? אֵיזָה דְבַר רַע רַחַל עֲשֵׂתָה
כָּאֵין? וְכִי מִה צְרִיכָה אֵשֶׁה לְעֲשׂוֹת כְּשֶׁהִיא רוֹאָה שְׁאֵין לָהּ יְלָדִים,
רַק לְלַכֵּת לְבַקֵּשׁ מִצַּדִּיק בְּרַכָּה, וְזֶה הָרִי מִה שֶׁהִיא עֲשֵׂתָה! אֹמֵר
מוֹהֶרָא"שׁ, טוֹב מְאֹד הִיא עֲשֵׂתָה בְּזֶה שְׁבַקְשָׁה 'הִבֵּה לִי בָנִים' תֵּן
לִי בְרַכָּה לִילְדִים, אֲבָל 'וְאִם אֵין מִתָּה אֲנֹכִי' - אֶת זֶה לֹא
אֹמְרִים; כְּשֶׁמְבַקְשִׁים מִהֵשֵׁם יִתְבָּרַךְ וּמְבַקְשִׁים בְּרַכָּה מִצַּדִּיק -
מְבַקְשִׁים מִה שְׁצָרִיכִים, אֲבָל אֵין אִיּוּמִים, אֵין 'וְאִם לֹא'.

נִכְנָסְנוּ לְשִׁיחָה יָפָה עַל הַפְּרֻשָׁה שֶׁל הַשְּׁבֻעַ הַקּוֹדֵם, שֶׁהַקְּדוֹשׁ
בְּרוּךְ הוּא הַקְּשִׁיב לְתַפְלוֹת שֶׁל יַצְחָק אֲבִינוּ, כִּי אֵינוּ דוֹמָה תַפְלוֹת
צַדִּיק בֶּן צַדִּיק לְתַפְלוֹת צַדִּיק בֶּן רָשָׁע; לְכַאוּרָה צָרִיךְ לְהִיּוֹת הַפּוֹךְ,
רְבִיקָה מְסֻרָה אֶת נִפְשָׁה, הִיא עֲזָבָה אֶת הַבַּיִת הַטָּמֵא שֶׁל בְּתוּאֵל
וְלָבוּ, הִיא הַתְּקַרְבָּה אֶל הַצַּדִּיק, הִיא הַתְּלַבְּשָׁה בְּעֵדִינּוֹת הַכִּי
גְדוֹלָה, הָרִי שְׁצָרִיכִים לְהַקְשִׁיב לָהּ וּלְתַת לָהּ מִה שֶׁהִיא מְבַקְשָׁת?
הַתְּשׁוּבָה הִיא, אֲכֹן בְּגַלְל הַקְּשִׁיבָה הַזֹּאת לֹא הַקְּשִׁיבוּ לְתַפְלוֹת
שְׁלָה, כִּי תַפְלָה צְרִיכָה לְהִיּוֹת בְּאִפְן שֶׁל מִתְּנַת חֲנֻם, בְּתַפְלָה
מְבַקְשִׁים מִהֵשֵׁם יִתְבָּרַךְ: "רְבוּנוּ שֶׁל עוֹלָם, לֹא מִגִּיעַ לִי כְלוּם,
אֲנִי מְבַקֵּשׁ מִמֶּךָ מִתְּנַת חֲנֻם".

כְּפִי שְׁרַבְנוּ ז' ל אֹמֵר (לְקוּטֵי מוֹהֶר"ן חֶלֶק א', סִימָן קצ"ו): "אֲסוּר לְאָדָם
לְעַמֵּד עֲצָמוֹ עַל שׁוּם דְּבַר, הֵינּוּ שְׁאֲסוּר לְהַתְּעַקֵּשׁ בְּתַפְלוֹתוֹ,
שֶׁהַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא יַעֲשֶׂה לוֹ דוֹקָא אֶת בְּקֻשְׁתּוֹ וְכו'. רַק צָרִיךְ
לְהַתְּפַלֵּל וּלְהַתְּחַנֵּן לִפְנֵי הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ בְּרַחֲמִים וּתְחִנּוּנִים, אִם יִתֵּן
הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יִתֵּן, וְאִם לֹא לֹא". בְּזֶה רַבְּנוּ מְפָרֵשׁ מִה שְׁחַכְמִינוּ
זְכוּרֵנוֹם לְבְרַכָּה אֹמְרִים (אֲבוֹת ב, יג): "אֵל תַּעֲשׂ תַפְלוֹתְךָ קִבְעִי",
קִבְעִי מִלְשׁוֹן גְּזֻלָּה, כְּמוֹ שְׁכָתוּב (מְשִׁלִּי כב, כג): "'וְקִבְעֵ אֶת קִבְעֵיָהֶם
נֶפֶשׁ', הֵינּוּ שְׁכָל מִה שֶׁהוּא מְבַקֵּשׁ, הֵן פְּרֻסָּה אוּ בָנִים אוּ שְׂאֵר
צָרִיכִים, אֲסוּר לְהַתְּעַקֵּשׁ וְלְעַמֵּד עֲצָמוֹ בְּתַפְלוֹתוֹ, שְׁדוֹקָא יַעֲשֶׂה
הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא אֶת תַפְלוֹתוֹ, כִּי זֶה הוּא תַפְלוֹת קִבְעִי, שְׁלוֹקַח
הַדְּבַר בְּחֻזְקָה בְּגֻזְלָה, רַק יִתְפַּלֵּל רַחֲמִים וּתְחִנּוּנִים כְּכ"ל".

דוֹקָא לְכֹן הַקְּשִׁיבוּ לְתַפְלוֹת שֶׁל יַצְחָק. כִּי רְבִיקָה, כְּשֶׁהִיא
הַתְּפַלְלָה זֶה הִיָּה תַפְלָה שְׁמִגִיעַ לִי, 'אֲנִי צַדִּיק בֵּת רָשָׁע, תִּרְאוּ
כֹל מִה שְׁכָבֵר עֲשִׂיתִי לְמַעַן הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, אֲזִ אֲנִי צְרִיכָה בְּךָ;
לֹא מְבַקְשִׁים. לְעַמַּת זֶה יַצְחָק אֲבִינוּ, בֶּן אֲבָרָהֶם אֲבִינוּ - לֹא

הָרִי יֵשׁ לָנוּ אֲמוּנָה בְּהַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, וְהוּא רוֹפֵא נְאֻמָּן
וְרַחֲמָן אֲמִתִּי, הוּא בְּדוּאֵי יַעֲזֵר לְךָ, לְךָ וּבִכְהָ עַל נִפְשְׁךָ לִפְנֵי
הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, וּבְדוּאֵי תִרְאָה יְשׁוּעָה וְתִאֲרִיךְ יָמִים".
וְהַלֵּךְ הָאִישׁ הַהוּא לְאֵיזָה בַיִת הַמְדַרְשׁ פְּנוּי, וּבִכְהָ לִפְנֵי
הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא בְּדַמְעוֹת שְׁלִישׁ, וּפְעַל יְשׁוּעָה - שְׁחִי עוֹד
עֶשֶׂר שָׁנִים בְּבְרִיאוֹת הַגּוֹי.

הַיֵּצֵר הָרַע אוֹהֵב לְשַׁבֵּר אֶת הַמְּצַב רוּחַ שֶׁל הָאָדָם, שֶׁהָאָדָם
יְרַגֵּשׁ אֶת עֲצָמוֹ קֶטָן, שֶׁהוּא יַחֲשֵׁב שֶׁהוּא לֹא יוֹתֵר מִיְהוּדֵי
פְּשׁוּטִי, אֵיךְ תּוֹכַל לְפַעֵל דְּבָרִים גְּדוֹלִים עִם הַתְּפִלָּה הַפְּשׁוּטָה
שְׁלֶךְ?

הָאֲמַת הִיא שְׁכָל אָדָם צָרִיךְ לְדַעַת שֶׁהוּא גְבוּר גְּדוֹל מְאֹד,
וַיֵּשׁ בְּכַחוֹ לְפַעֵל דְּבָרִים גְּדוֹלִים מְאֹד בְּשִׁמִּים עַל יְדֵי תַפְלוֹתוֹ,
כִּי כָל אֶחָד אוֹחֵז בְּיָדוֹ חֶרֶב פִּיפּוּיּוֹת, שֶׁהִיא חֶרֶב הַתְּפִלָּה, וְיִכּוֹל
לְפַעֵל עַל זֶה גְבוּרוֹת נוֹרְאוֹת, וּלְכַבֵּשׁ הַמְּלַחְמוֹת הַכִּי חֲזָקוֹת,
אִם רַק יִשְׁתַּמֵּשׁ בָּהֶן, וְדַרְךְ הַיֵּצֵר הָרַע לְהַכְנִיס בְּאָדָם קִטְנוֹת
הַמוֹחִין וְחִלְשׁוֹת הַדַּעַת, וְלוֹמַר לוֹ: "מִי אַתָּה בְּכֻלְל? שֶׁהֵנֶךָ
חוֹגֵר מִתְּנַיִךְ לְמַלְחָמוֹת כְּאֵלֶּה, הֲלֹא אַתָּה אִישׁ קֶטָן וְחִלוּשׁ כַּח,
וְלָמָּה תִּפְגַּס בְּדְבָרִים גְּדוֹלִים כְּאֵלֶּה?", אֲבָל עַל הָאָדָם לְדַעַת
שֶׁהֵם פְּתוּיִים שֶׁל שְׁטוֹת, כִּי כָל אֶחָד יֵשׁ לוֹ כַּחוֹת עֲצוּמִים
לְפַעֵל הַדְּבָרִים הַכִּי גְדוֹלִים בְּעוֹלָם.

וּבְפִרְט כְּשֶׁהוּא סוֹמֵךְ עַל כַּחַם שֶׁל הַצַּדִּיקִים שְׁקַדְמוֹ לוֹ, וְהוּא
מִמְשִׁיךְ לְהַלְחִים בְּכַחַם וּבְזָכוֹתָם, בְּדוּאֵי מְקַבֵּל גְבוּרָה גְדוֹלָה
וְעֲצוּמָה מְאֹד, עַד שֶׁיִּכּוֹל לְהִרְאוֹת אוֹתוֹת וּמוֹפְתִים מִמֶּשׁ, כִּי
בְכַח הַצַּדִּיקִים שְׁקַדְמוֹ לָנוּ, וְהֵם כְּבָר נִצְחוּ עַקֵר הַמְּלַחְמָה, אִם
כֹּן, לֹא נִשְׂאָר בְּיַדְנוּ רַק עוֹד קֶצֶת לְגִמְרָה, וְעַל יְדֵי הַתְּגַבְּרוֹת
מְעַט, עִם עֲזוֹת וּגְבוּרָה דְקַדְשָׁה, יְכוֹלִים לְגַמֵר הַמְּלַחְמָה וְלְפַעֵל
נוֹרְאוֹת בְּעוֹלָם.

פַּעַם עֶבֶר אֵיזָה גוֹי פְּרִיץ עַל יַד בַּיִת מְדַרְשׁוֹ שֶׁל הַרֵב הַקְּדוֹשׁ
רְבִי אוּרִי (הַשֶּׁרֶף) מְסֻטְרֵעֲלִיסֵק ז"ע, וְשִׁמְעַת תַפְלוֹתוֹ שֶׁהִיָּתָה
כְּמוֹ שֶׁל "שֶׁרֶף" מִמֶּשׁ, בְּכַחוֹת וּבְקוֹלוֹת וּבְהַתְּלַהֲבוֹת עַד כְּלוֹת
הַנֶּפֶשׁ מִמֶּשׁ, וְהַתְּמַלֵּא הַגּוֹי הַתְּפַעֲלוֹת עֲצוּמָה מִתַפְלוֹתוֹ,
וְהַמְתִּין עַד שְׁגִמַר הַתְּפִלָּה.

וְנִגַּשׁ אֵלָיו וְאָמַר לוֹ: "אֲנִי חוֹשֵׁב, שְׂאִם אַחַר תַפְלָה כְּזֹאת
אֵין אַתָּם נִגְאָלִים מִן הַגְּלוּת, כְּבָר אֵף פַּעַם לֹא תִצְאוּ מִן
הַגְּלוּת" ... כְּאֵלוֹ לוֹמֵר, שְׂאִם הַתְּפִלָּה שְׁלָכְם, בְּמִסִּירוֹת נֶפֶשׁ
כְּזֹאת, עֲדִין אֵינָה פּוֹעֶלֶת יְשׁוּעָה לְעַם יִשְׂרָאֵל, מִי כְבָר יְכוֹל
לְפַעֵל בְּעַדְם יְשׁוּעָה? עֵנָה וְאָמַר לוֹ הַרֵב הַקְּדוֹשׁ רְבִי אוּרִי ז"ע,
שְׂאֵין הַדְּבַר כֹּן, וְאֲמַשֵּׁל לְךָ מִשָּׁל, פַּעַם הִיָּה מִלֵּךְ שֶׁהִיָּה בְּגִנְתּוֹ
עַץ גְבוּהָ וְעֵבֶה מְאֹד, שְׁלֹא נִמְצָא עֵץ כָּל כָּךְ גְבוּהָ וְעֵבֶה כְּזֶה
בְּעוֹלָם, וְרָצָה הַמֶּלֶךְ לְהַכְרִית הָעֵץ וּלְבַנּוֹת בְּמִקּוֹמוֹ פְּלִטְרִין
וְגִנּוֹת יְפוֹת, וְצָנָה הַמֶּלֶךְ, שְׂמִי שְׂיָבֹא וְיִכְרַת אֶת הָעֵץ, יִטוֹל
שְׁכָרוֹ מֵאוּצַר הַמֶּלֶךְ - כָּל מִה שְׂיָבִקְשׁ.

וּבִאוּ כָל הַגְּבוּרִים הַגְּדוֹלִים שְׁבַמְדִינָתוֹ, וְנִסּוּ לִילּוֹת וְיָמִים
וְשְׁבוּעוֹת לְכַרַת אֶת הָעֵץ וְלֹא יִכְלוּ, כִּי אִפְלוּ בְּכָל עֲצָם גְבוּרָתָם.
לֹא הִיָּה לָהֶם כַּח לְנַסֵּר וּלְחַתֵּךְ עֵץ עֵבֶה כְּזֶה, וְהִנֵּה אַחַר יָמִים
וְשְׁבוּעוֹת שֶׁל עֲבוּדַת פְּרָךְ, וְכָלֵם כְּבָר הַתִּיאֲשׁוּ מִלְּהַכְרִית הָעֵץ,
בָּא בַּחֲזוֹר צְעִיר אֶחָד, וְאָמַר שֶׁהוּא מוֹכֵן לְהַכְרִית הָעֵץ...
וְכָלֵם לְגַלְגּוֹ עֵלָיו וְאָמְרוּ: "אֵיךְ בַּחֲזוֹר צְעִיר יַחֲשֵׁב לְעֲשׂוֹת דְּבַר
שֶׁהַגְּבוּרִים הַגְּדוֹלִים בְּיוֹתֵר לֹא הִצְלִיחוּ לְעֲשׂוֹת?"
וְהַבַּחֲזוֹר לֹא הַתְּפַעֵל, וְלִקַּח פְּטִישׁ בְּיָדוֹ וְעַם כְּמָה דְפִיקוֹת
חֲזָקוֹת עַל הָעֵץ הִפִּיל אוֹתוֹ...

וְהִיָּתָה תְּמִיּהָה גְדוֹלָה בְּעֵינֵי הַמֶּלֶךְ וְהַגְּבוּרִים אֵיךְ הִצְלִיחַ
לְעֲשׂוֹת דְּבַר כְּזֶה? עֵנָה וְאָמַר הַבַּחֲזוֹר: "הַבַּחֲזוֹתִי שְׂאֵחַר כָּל
הַיָּמִים וְהַשְּׁבוּעוֹת שֶׁטְּרַחְוִי הַגְּבוּרִים לְהַכְרִית הָעֵץ, כְּבָר נִחְלַשׁ
כַּח הָעֵץ מְאֹד, וְאִם עֲכָשׁוּ יִתְאֲמָצוּ, אִפְלוּ בְּמִקְצָת, יִפְּלוּ אוֹתוֹ
מִיָּד, אֲבָל הֵם כְּבָר הַתִּיאֲשׁוּ מִרַב טְרַחְתָּם וּיְגִיעָתָם, וְלֹא רָצוּ
לְנַסּוֹת יוֹתֵר, אֲבָל אֲנִי אֲמַרְתִּי אֲעֲשֶׂה אֶת שְׁלִי, וְאוּלֵי יַעֲלֶה
בְּיַדִּי לְגַמֵר מִה שֶׁהֵם הַתְּחִילוּ לְעֲשׂוֹת, וְלָכֵן הִצְלַחְתִּי".

וְסִיָּם הַרֵב הַקְּדוֹשׁ ר' אוּרִי ז"ע, שְׁכֹן הוּא אֲצֵל עִם יִשְׂרָאֵל
בְּגִלּוֹתָם, כָּל אֶחָד וְאֶחָד עוֹשֶׂה אֶת שְׁלוֹ הַהוֹרִיד אֶת עַץ הַגְּלוּת
מִתּוֹךְ הַגְּנָה שֶׁל הַמֶּלֶךְ, וְהַגְּבוּרִים הַגְּדוֹלִים, שֶׁהֵם הַצַּדִּיקִים
שְׁבָכַל דוֹר בְּדוּאֵי עוֹשִׂים פְּעֻלוֹת גְדוֹלוֹת לְהוֹרִיד אֶת הָעֵץ, אֲבָל
כָּל זְמַן שְׁלֹא הִגִיעָה עַת הַגְּאוּלָּה - עֲדִין אֵינָם יְכוֹלִים לְגַמֵר
כְּרִאוּי, אֲבָל כְּשֶׁתִּגִיעַ עַת הַגְּאֻלָּה, אֲזִי אִפְלוּ עִם הַתְּפִלוֹת

איך ללמוד באבות ובנים, בשאני לא יודע ללמוד גמרא?

שאלה:

לכבוד ראש הישיבה שליט"א,

קבלתי התעוררות משיעור של ראש הישיבה שליט"א על הענין של להתחנך יותר אל הילדים ולא להיות עסוק כל כך עם הטלפון, נאני באמת משתדל להקדיש יותר זמן בשביל הילדים שלי.

יש לי שאלה, אצלנו בבית הפנסת מתקיים 'אבות ובנים' בכל מוצאי שבת, אני יושב עם כל הילדים שלי, אבל אני לא יודע ללמוד גמרא, נאני לא מבין מה הם מדברים. האם סתם לשבת ולשוחח אתם? או לבחון אותם רק על חומש רש"י שאת זה אני ברוך ה' כן יודע? אני גם רוצה לדעת היות ויש לי ארבע בנים, כל אחד בגיל שונה, כמה זמן עלי להקדיש לכל אחד מהם באבות ובנים?

אין לי ידע בחנוכה, אני משתדל ללמד את זה קצת מהשעורים שלכם.

יישר כח

תשובה:

בעזרת ה' יתברך - יום א' פרשת משפטים, י"ט שבט, שנת ה'תשע"ח

לכבוד ... גרו יאיר

קבלתי את מכתבך.

אשריך שאתה מקדיש קצת זמן בשביל הילדים שלך לעבור אתם על מה שלמדו בתלמוד תורה במשך השבוע, זה יביא לך נחת מהילדים שלך כאשר תבגרו.

אבא שלא מקדיש לילדים שלו לכל הפחות שעה אחת בשבוע להתעניין בשלומם של הילדים, מה הם לומדים וכו', ומשוחח אתם קצת וכו', הוא ימרט את שערות ראשו כשילדיו תבגרו; ילדים לא גדלים מעצמם, רק אם מקדישים להם זמן בצעירותם אזי יגדלו לפרות נאים.

מה שאתה אומר שאתה לא יודע ללמוד גמרא וכו'; ראשית יש היום גמרות עם פרוש בכל השפות, כך שאפילו אחד שלא למד בצעירותו גם יכול להבין פחות יותר על מה מדבר בגמרא. שנית אתה צריך לדעת, שהעקר באבות ובנים הוא לא שיבחנו אז את הילדים, אלא כל המטרה של 'אבות ובנים' היא ליצור קשר בין האבא לילד. כל השבוע האבא טרוד ונגע על המחנה ועל הפלפלה ולא מזדמן לו לשוחח עם ילדיו, לכן עשו 'אבות ובנים', שבמוצאי שבת כל אבא יתושב בבית המדרש עם בניו, שהאבא יספר להם ספורי צדיקים יפים, ספורים מהפרשה ויקשיב לילדים מה הם עושים בתלמוד תורה וכו'.

אם יש לך משפחה ברוכת ילדים מתחילים מהצעירים, כי הם זקוקים לזה יותר ולומדים עם כל ילד קצת וכו'; כמובן שאסור להפלות ילד אחד יותר מהאחרים, כפי שחכמינו זכרונם לברכה אומרים (שבת י:): "לעולם אל ישנה אדם בנו בין הבנים", אלא צריכים לתת לכל אחד תשומת לב במדה שווה. אם יש ילד שיותר מתקשה וכו', צריכים לעזור לו וכו'. העקר באבות ובנים הוא שהאבא יקשיב לילדים מה הם עושים כל השבוע וכו' ויעזור להם וכו', לא צריכים לבחון אותם.

אשריך שאתה מקדיש שעה בכל מוצאי שבת באבות ובנים לילדים שלך. ילדים מקשיבים לכל מלה שהאבא מדבר אליהם, בפרט ילדים קטנים; להם לא משנה אם האבא הוא תלמיד חכם או אדם פשוט, ילדים מקשיבים לאביהם לכל מלה שהוא אומר להם.

מעבר על הפרשה עם הילדים שלך ותוריד את עצמך אליהם, כך תרונה מהם נחת. כפי שרובנו אומר (ספר המדות, אות בנים, חלק ב' סימן ב): "סגלה לבנים להקטין עצמו", מוהרא"ש מסביר זאת שהכונה היא שהאדם מקטין את עצמו והוא מוריד את עצמו לילדים, הוא משחק אתם, הוא מספר להם ספורים, הוא מתעניין במעשיהם - אזי הוא מאד מצליח אתם. ועל פלם תבקש מהשם יתברך כל יום על ילדים טובים, אשרי ההורים שמבקשים מהשם יתברך כל יום על ילדים טובים, הם יזכו לילדים כשרים.

(עצתו אמונה משפטים תשע"ח)

והעבודות של חלושי הכח שבישראל, יזכו לגמר קריאת העץ, רק בתנאי שלא יתאשו מכחם, וישתדלו לעשות את מה שהם יכולים לעשות, כי יש גבורה עצומה בכל אחד מישראל - יהיה מי שיהיה.

גם מובא משל כזה מהרב הקדוש ר' אברהם בן ר' נחמן ז"ל בשם מוהרנ"ת ז"ל (בספר "כוכבי אור" חלק מעשיות ומשלים), ששאלו אותו בענין הגאולה, איך יכול להיות שבזמן הדורות הקודמים, ובדורו של רבנו ז"ל לא באה הגאולה, ובדורות האחרונים תבוא הגאולה?

והסביר על פי משל, שהיה כרך גדול מסבב עם חומה בצורה וחזקה עד להפליא, והרבה מלכים רצו לכבש אותה ולא יכלו, כי כל החילים נפלו מהחצים שזרקו משם, ומלך אחד הביא את החילים הגבורים ביותר שבצבאו, כדי שעמם יצליח לבקע את החומה, אבל לבסוף גם הם נפלו, ונשאר הוא לבדו, והיה חכם, והלך סביב החומה לראות מה פעלו חילותיו? וראה, שעכשו החומה מבפנים כלה פרוצה וחלושה, ולא נשארה, אלא רק מחיצה קטנה מבחוץ, ואפילו עם זקנים ונשים וילדים יכולים לכבשה, וכן עשה שהביא זקנים נשים וילדים וחולים שגשגרו, והרסו החומה וכבשו העיר, והנה יכולים לחקור: מי כבש את העיר? האם האחרונים, חלושי הכח, הלא בעצמם לא היו יכולים לכבש אפילו באלף שנה, ואם הראשונים הגבורים, הלא למעשה לא גמרו וכבשו.

אבל התרוץ הוא, שבצרוף שניהם נעשה הנצחון, וכן הוא בענין הגאולה, שבדאי הצדיקים שבדורות הקודמים, כמו משה רבנו, עליו השלום, ורבי שמעון בר יוחאי, והאריז"ל והבעל-שם-טוב הקדוש ורבנו ז"ל, כלם זרקו חצים על הנפש הסמ"ך מ"ם, והחלישו את פחו, ועכשו בדורות הללו, אפילו יהיה מי שיהיה, יכול לבא ולכבש את הסמ"ך מ"ם לגמרי ולהביא את הגאולה, וזוהי התחזקות נפלאה לעבודת השם, ובפרט לענין תפלה והתבודדות, ולענין שבירת התאוות והמדות הרעות, שאף על פי שזה כמה וכמה שנים שעשה האדם מה שעשה, ונדמה לו שעדין לא פעל כלום, אף-על-פי-כן יתחזק מאד כגבור תקיף לעשות כל מה שיכול, כי בודאי סוף כל סוף יעזרו הקדוש-ברוך-הוא לגמור כראוי, ואשרי מי שהוא גבור באמת בעבודת השם יתברך.

וזה גם חיזוק לכל אחד, שאפילו שהוא רואה שהוא כבר בקש כל כך הרבה מהשם והוא עדיין לא ראה את הישועה, הוא כבר ניסה כל כך הרבה, עבד על עצמו והתפלל שיצא מהמדות הרעות ושום דבר עדיין לא זז, אז הוא צריך לדעת שהעבודה לא היה לריק, וזה בודאי קרב מאד את הישועה, ואם יהיה לו שכל לא להרפות, רק להמשיך לבקש מהשם, אז הישועה שלו קרובה מאד, והוא בודאי יוכל לשבר את החומה ולהוריד את העץ, אפילו שנואה שזה עדין לא זז מהמקום.

(שיחות מוהרא"ש חלק ט"ז ערך גלוי אליהו, גיבור, רפואה)

חדשות בין כותלי מוסדותינו הקי

שבת קודש מיוחדת עם ראש הישיבה שליט"א בקרית ברסלב ליבערטי

בשבת קודש האחרונה פרשת ויצא, זכו תושבי קרית ברסלב ליבערטי, יחד עם אורחים רבים נוספים שהגיעו לשבת, לערוך שבת פה מאוד יחד עם ראש הישיבה שליט"א. התפילות והדרשות נערכו בבית המדרש הגדול ברח' האשקני, כליל שבת ערך ראש הישיבה שליט"א באטע (שבת אחים) בביתו, שם התאספו יהודים רבים מכל העיר, ודיברו דיבורי התחזקות ועצות מאוד יפות מרבינו ז"ל. בשבת בבוקר התפלל ראש הישיבה שליט"א לפני העמוד בניעומות גדולה, ולאחר התפילה נערך הקידוש, וראש הישיבה שליט"א מסר שיעור בספר הקדוש סיפורי מעשיות, והוציא למעשה עצות והדרכות יפות לחיים ברוחניות ובגשמיות, וכן בסעודה שלישית היו דברות קודש מיוחדים עם הלימודים של רבינו הקדוש. במכתב היומי ביום ראשון השבוע, כתב ראש הישיבה שליט"א מעט על קצה המזלג, נקודות מסוימות שדיברו במשך השבת היפה הזו, באפשרותך לקרוא זאת השבוע בגליון, במדור "מכתב מראש הישיבה שליט"א". השבת נועם הנשמות!

הודפס מחדש סדר הדלקת נר הנוכה

בשמחה רבה אנו מקבלים את הבשורה המשמחת כי "סדר הדלקת נר חנוכה" המפואר הודפס מחדש, וזמין כעת שוב באתר במחיר סמלי של 2.99\$ בלבד. אנשי שלומינו מצפים בכליון עיניים ל"סדר הדלקת נר חנוכה" המפואר, שבתוכו יש את הנוסח המלא של הדלקת נר חנוכה, כולל כל המזמורים הפיוטים והמנהגים כפי שמוהרא"ש הנהיג, מלווה בדיבורי חיזוק ורעיונות יפים, מלוקטים מספרים רבים, בעניין גודל מעלת הזמן ומה שמתחולל בכל העולמות בזמן שיהודי מדליק את נרות חנוכה הקדושות, וגודל העת רצון שאפשר לפעול דברים עצומים. וכן גם יש בתוכו הרבה תפילות מאוד נפלאות בעניינים שונים כמו לדוגמה על ילדים, נחת מהילדים, שידוכים, פרנסה, שמוהרא"ש כתב במיוחד, בכדי לאמרום בחנוכה בשעה שנרות החנוכה דולקות. תפילות אלו פותחות את הלב להשם יתברך, ופועלות ישועות גדולות מאוד. ה"סדר הדלקת נר חנוכה" נחטף מידי שנה אצל אנשי שלומינו, והודפס כבר במהדורות רבות שוב ושוב, אך לאחרונה הודפס שוב מחדש, והפעם באותיות גדולות ויפות מאירות עיניים, שזה יהיה תענוג רוחני לכל הרוכשים. בימים ההם בזמן הזה!

חדשות מ"קול ברסלב"

כפי שפורסם בשבוע שעבר, קווי המלפון של "קול ברסלב" ו"קוואל פון חיזוק" (מעייני של חיזוק), עוברים עיבוד מחדש במערכת חדשה. ואנו פועלים להעביר את כל המספרים המקומיים למערכת החדשה. בעזרת השם יתברך הועברו כבר המספרים המקומיים של ארצות: קנדה, בלגיה, וארגנטינה, ראו את המספרים בסוף הגליון, וכן אנו עובדים קשה להמשיך להעביר את המספרים מכל שאר הארצות. אנו פונים ומבקשים מכל אנשי שלומינו ולכל מאזיני הקווים, להתפלל ולבקש מהשם יתברך שהכל יסודר במהירות ובקלות לטובת עשרות אלפי היהודים שמחיינים לקו מידי יום ביומו כדי להתחזק עם העצות של רבינו הקדוש, ולהנות מכלל המדורים הנפלאים והמיוחדים הקיימים בקו. לעת עתה ניתן לחייג לקו על ידי המספרים הזמניים כדלהלן:
"קול ברסלב" באמריקה 845-299-2224 בארץ ישראל 0723701948
"קוואל פון חיזוק" (מעייני של חיזוק) באמריקה 718-705-5382 בארץ ישראל 0723701916
שמעו ותחי נפשכם!

הרגיש שהוא עשה משהו שלכן מגיע לו, הוא מבקש: "רבונו של עולם, תן לי בן". מאד התחזקנו בענין הזה איך צריכים לבקש מהשם יתברך. היו עוד הרבה שיחות יפות; אכתב לך בהזדמנות אחרת.

בספורי מעשיות למדנו את הספור של השבעה בעטלירס. (ספורי מעשיות, מעשה יג) שהחתן והפלה מאד התגעגעו בחתונה אל הבעטלירס, דברנו שפאשר מתחתנים, רוצים לזכות לבית יפה, רוצים לזכות לשלום בית - צריכים את הבעטליר העור; לא לראות ולא לחפש חסרונות באישה, לא הכל צריכים לראות, לא לכל דבר צריכים לשים לב. כפי שחכמינו זכרונם לברכה אומרים (שבת נג): "מעשה באדם אחד שנשא אשה גדמת, ולא הפיר בה עד יום מותה" היה ספור שאדם התחתן עם אשה בלי ידים, והוא לא ידע עד יום מותה שהיא הייתה אשה בלי ידים, והגמרא מסיימת: "כמה צנוע איש זה" מרחח להיות שהאדם הזה היה איש צנוע מאד, שהוא לא הסתפל על אשתו.

עם ההקדמות של רבנו ז"ל, כפי שקבלנו ממוהרא"ש - אין הכוונה שלאדם הזה הייתה רטיה על העינים והוא לא ראה שחסר לה ידים, אלא הוא פשוט לא הסתפל על החסרונות שלה, הוא לא עשה מזה עסק, הוא ראה רק את הטוב שבה.

דברנו אל האברכים שלא יחפשו חסרונות בבית, לא לחפש איפה עדין לא מסדר ועדין לא עשו את עבודות הבית וכדומה, אלא להיות הבעטליר העור. ואם אדם עדיין לא אווזו בדרך הזאת, הוא עדין פן רואה חסרונות, צריכים להתגעגע ולבכות אל השם יתברך: "רבונו של עולם, עזר לי שאזכה לקדשת העינים, שיהיו לי עינים בריאות, שאראה רק טוב בעצמי, באשתי ובכל אחד. רבונו של עולם, היכן מוצאים את הבעטליר העור, איך זוכים לא לראות מה שלא צריכים לראות? איך זוכים לראות רק את הטוב?" וכשהחתן והפלה התגעגעו הוא נכנס ואומר: "אני פאן, הגעתי אליכם, אני נותן לכם במתנה גמורה דורון דרשה", כי על ידי בקשה וגעגוע זוכים לזה. אני צריך לקצר, עוד אכתב לך מהשבת הנפלאה. השם יעזר שתצליח בכל הענינים. (עצתו אמונה וישלח תשפ"ג)

סימן טוב ומזל טוב

- מו"ה אברהם משה שטראסער שליט"א מנהל מוסדות היכל הקודש לרגל החלקקה של בנו אליעזר שלמה למו"ט
- מו"ה אהרן וועבערמאן הי"ו לרגל שמחת האירוסין של בנו למזל טוב החתן נחמן יואל הי"ו עב"ג בת מו"ה יצחק אביש הי"ו
- מו"ה יצחק וקסברגר הי"ו לרגל הולדת בנו למזל טוב
- מו"ה אלי' מזרחי הי"ו לרגל הולדת בתו למזל טוב
- החתן ישראל מאיר קראסניאנסקי הי"ו לרגל שמחת החתונה למזל טוב עב"ג
- החתן נחמן שיף הי"ו לרגל שמחת החתונה למזל טוב עב"ג
- עב"ג בת מו"ה יוסף סאמעט הי"ו
- החתן שמואל סאבאוויטש הי"ו לרגל אירוסיו למזל טוב עב"ג

חבורה	מנחה ושל"ס	שחרית שב"ק	מנחה וקבלת שבת	ירושלים רח' רבי נחמן מברסלב 15
---	20 ד' לאחר זמן הדה"נ מנחה ימי חול 3:00	9:15 ברכות שחרית ימי חול 8:30	20 ד' לאחר הדה"נ מעריב בימי חול 7:30	בני ברק רח' בעל שם טוב 7
יום רביעי בשעה 21:00	10 ד' לאחר זמן הדה"נ	9:15 ברכות	50 ד' לאחר הדה"נ	בית שמש רח' ריב"ל 6
שמיעת שיעור ליל שישי רח' נחל דולב 19	סעודה שלישית 10 ד' לפני השקיעה וגם ברמה ג' רח' מרים הנביאה 20 ק"א	---	10 ד' לפני השקיעה	מודיעין עילית רשב"י 19
יום רביעי בשעה 21:30	30 ד' לפני השקיעה	9:15 ברכות	10 ד' לאחר הדה"נ	צפת רחוב צה"ל 1 (בנין יד עזרה-1)
שיעור: יום ראשון בשעה 21:30 רחוב צה"ל 9 (ביהכ"נ חב"ד)	45 דק' לפני השקיעה	9:00 ברכות	10 ד' לפני השקיעה	טבריה רחוב משה שפירא 2
---	20 דק' לפני השקיעה	10:00 ברכות	15 ד' לפני השקיעה	חיפה רחוב הרב הרצוג 12
---	5 דק' לפני השקיעה	---	---	---

